

DOLATA LUDWIK (1899-1993)

Urodził się 13 sierpnia 1899 roku w Podrzeczu w rodzinie chłopskiej. Syn Jana i Franciszki z domu Szperlik. Uczęszczał do szkoły powszechnej w Bodzewie. W 1915 roku rozpoczął naukę w zawodzie piekarza. Pełną, siedmioklasową szkołę powszechną ukończył jako podoficer zawodowy w roku szkolnym 1931/32 w Modlinie – Twierdzy. 13 sierpnia 1917 roku wcielono go do wojska niemieckiego w Głogowie. Po przeszkoleniu skierowany został na front zachodni. Z powodu choroby na początku listopada 1918 roku znalazł się w szpitalu w Essen, z którego po wyleczeniu wrócił do Strzelec Małych.

Od 26 lutego do 5 listopada 1919 roku odbywał służbę wojskową jako poborowy w 2. pułku artylerii lekkiej w Biedrusku. Od 6 listopada 1919 roku do 13 grudnia 1921 roku pracował jako sanitariusz w wojskowym szpitalu w Szczypiornie. Tu m.in. w lipcu i sierpniu 1920 roku przywożono rannych żołnierzy spod Warszawy. Od 14 grudnia 1921 roku do 19 lutego 1923 roku pracował w szpitalu wojskowym w Gnieźnie. Kontynuował w nim pracę do 2 stycznia 1925 roku, ale już jako podoficer zawodowy. Od 3 stycznia 1925 roku do 28 lutego 1938 roku pracował w batalionie sanitarnym VII w Poznaniu, w I. batalionie sanitarnym w Warszawie oraz w 1. pułku artylerii ciężkiej w Modlinie.

W 1933 roku w Poniecu zawarł związek małżeński z Józefą Chudą. W lutym 1938 roku przeniesiony został w stan spoczynku w stopniu ogniomistrza. Zamieszkał w Krobi. Od 3 września 1939 roku brał udział w obronie Warszawy w oddziałach Obywatelskiej Straży Pożarnej XIII Komisariatu, mieszczącego się w Gimnazjum im. Królowej Jadwigi. W październiku 1939 roku powrócił w rodzinne strony i zamieszkał w Bukownicy. 27 listopada 1940 roku wraz z rodziną został wysiedlony do Generalnego Gubernatorstwa, do wsi Celiny w powiecie łukowskim.

22 lipca 1945 roku wrócił do Bukownicy i podjął pracę w rolnictwie. Od 24 października 1951 roku pracował w gostyńskiej cukrowni w charakterze rejonowego inspektora plantacji. 4 stycznia 1966 roku przeszedł na emeryturę. Od 20 czerwca 1985 roku był członkiem gostyńskiego Koła ZBoWiD.

Zmarł 23 października 1993 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Odznaczony był Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921 i Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości.